

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 1 HELMIKUU 1989

KERHOTAVARALUETTELO

ASUSTEET

- **College** 95,-
 - musta
 - iso logo
 - S, M, L, XL, XXL,
- **Kerho T-paita** 45,-
 - valk., pun., t-sin., k-sin., musta
 - pieni logo
 - S, M, L, XL, XXL,

TARRAT

- iso kerhotarra 10,-
- pieni kerhotarra 2,-

KANGASMERKKI 15,-

KERHOTUOPPI 35,-

- puoli litraa
- harmaa
- kerhologo
- keraaminen

JULISTE 10,-

- sama aihe kuin kortissa
- ei postiteta

KORTTI 2,-

- upea
- 2-väri painatus

MOTORISTI KANSIO 25,-

- kätevä säilytysmuoto
- Motoristi -lehdille
- imaisee 2 vuoden lehdet
- sininen
- kerhologo
- selässä Motoristi teksti

**Tavaratoriterveisin
Hanski
Kerhotavaramyynti**

N:o 1 helmikuu 1989. 20. vuosikerta
Ilmestyy: helmi-, huhti-, kesä-, elo-,
loka- ja joulukuussa
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. Hallitus ja toimihenkilöt

Puheenjohtaja
Veli-Matti Kaipainen
Jalavatie 5 A 6
00270 Helsinki
Puh. k. 90-412 492

Varapuheenjohtaja
Timo Hahtala
Atomikatu 1 C 3
33720 Tampere
Puh. k. 931-182 218
t. 931-165 599

Kassanhoitaja
Taina Piispa
Suunnistajankuja 6 D 59
01280 Vantaa
Puh. k. 90-392 2677
(iltaisin)

Sihteeri
Minna Ilvonen
Metsäpolku 20
02460 Kantvik
Puh. k. 90-298 5545
t. 90-299 2489

Varajäsenet
Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa
Puh. k. 90-821 358

Mikko Lähteenmaa
Myllytie 24 C 27
63300 Alavus
Puh. k. 965-11 679
t. 949-265 168

Timo Ylä-Mononen (EAK)
Parkanonkatu 27 B 9
33720 Tampere
Puh. k. 931-181 318
t. 931-34 566

Erkki Ahola
Ritakatu 3 D 144
33530 Tampere
Puh. k. 934-49 465

Kerhoisäntä
Jouni Valkeejärvi
Satamatie 1
35700 Vilppula
Puh. k. 934-44 632

Kerhotavaramyynti
Hannu Impola
Vanha-Sepän tie 11 as 5
03100 Nummela
Puh. k. 913-24 357
t. 90-5671

Päätoimittaja
Aki Oura
Untamontie 1 B 13
00610 Helsinki
Puh. k. 90-798 269

Toimitussihteeri
Maarit Seppälä
Servin-Maijan tie 12 D 45
02150 Espoo
Puh. k. 90-468 3041

Toimittajat
Eero Mikkola
36160 Siitama

Petri Lindgren
Ahmoon kylä
03620 Karkkila

Kerhon postisiirtotili
numero 426 781-0

HYVÄT MOTORISTIT,

te kaikessa raskautetut vakuutusten maksajat. Aikainen kevät lauhan talven jäkeen herättää ajohalaut epätavallisen aikaisin, mutta kylmänä suihkuna saimme kuulla taas kerran vakuutusmaksujen nousevan ja oikein kohtuuttomasti. Tässä numerossa avaamme keskustelun julkaisemalla saamamme tiedotteen, josta Puheenjohtaja on luvannut kommentteja seuraavaan numeroon. Osallistukaa keskusteluun. Trial-kilpailun tulosten yhteydestä unohtui maininta, että Välisalo Motors tuki voimakkaasti tapahtuman onnistumista, joten sydämellinen kiitos Timo Välisalolle ja Heikki Aggelle jo vuosia jatkuneesta yhteistyöstä. Palaamme asiaan haastattelun muodossa.

Seuraavan numeron juttuja saisi tulla: hallituksen jäsenet voisivat vihdoinkin esittäytyä ja Talvirallistakin olisi kiva kuulla. Muu aineisto sitten olkoon kunkin mielikuvituksesta kiinni, mutta paljon juttuja

toivoo Aki

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Ravan roiskuessa

Pidettiin MP-89 näyttely tänä vuonna. Paljon tavarana ja kauniiden tyttöjen keskeltäkin pysäytti monet taiten rakennettu osastomme. Joskus tungokseen asti oli tuttuja turisemassa ja tuntemattomistakin satakunta rohkaistui ilmoittautumaan kerhon jäseniksi. Toivotan teidät kaikki tervetulleiksi aktiiviseen joukkoomme.

Muuten sujuvista järjestelyistä ja tänä vuonna riittävästä näyttelytilasta huolimatta jäi yksi huono muisto, josta eivät ole vastuussa sen paremmin järjestäjät, näytteilleasettajat kuin näyttelyvieraatkaan. Järjestäjät olivat varanneet erään itseään korkeatasoisena pitävän ravintolan lauantai-illaksi näytteilleasettajien rentoutumispaikaksi kaiken rakentamisen, seisomisen ja puhumisen vastapainoksi. Kuitenkin paikan tarjoiluhenkilökunta teki parhaansa hävittääkseen iloisen tunnelman ja kiristääkseen kaikkien hermot. Uskomattoman ala-arvoinen suoritus.

Vuodenvaihteessa vakuutusyhtiöt muistivat meitäkin taas ja pysyivät itselleen pienen joululahjarahan nostamalla liikennevakuutusmaksuja 20%. Vuodenvaihteen jälkeen sai kerhokin Liikennevakuutusyhdistyksen tiedotteen asiasta. Aki on luvannut julkaista tiedotteen kokonaisuudessaan tässä numerossa. Omasta puolestani haluaisin kommentoida tiedotetta en niinkään korotusta.

Varsinainen lehdistötiedote on julkaistu 2.12.88, mutta moottoripyöriä koskeva selvitys vasta 16.12.88. Onkohan näin, että ensin keksitään sopiva korotusprosentti ja sen jälkeen sille selitys. Kohdan "eräitä vertailuja" Liikennevakuutusyhdistys voisi jo muuttaa teksinkäsittelylaitteessaan. Tutut tarinat vuosien saatossa. Ei tarvitse kuin muuttaa toiseksi viimeisen kappaleen vuosiluku. Tämä kappale sinänsä kaipaasi paremmat perustelut. Julkaisun ajankohtana on yli 95% pyöristä seiso-

massa ja Liikennevakuutusyhdistyksellä varmasti tiedossaan onnettomuustilastot 31.10. Miksi näitä ei julkaistu? Ne voisivat olla hyväkin peruste korotukselle.

2.12. päivätyssä lehdistötiedotteessa Liikennevakuutusyhdistys kertoo "tarkistuksen", miksi aina ylöspäin, perustuneen tilastolliseen tutkimukseen. Teinpä myös minä pienen tutkimuksen, josta sain kaksi tulosta.

Päinvastoin kuin Liikennevakuutusyhdistys sain ensimmäiseksi tulokseksi, että kaunis kesä ja korkeat onnettomuusluvut eivät kulje käsi kädessä. Verratkaapa vuotta 1986. Vuoden alussa pienet vakuutusmaksukorotukset, kaunis kesä ja pienet korvausmenot. 1987 tuntuva vakuutusmaksujen korotus, sateinen kesä ja suuret korvausmenot. Manaako Liikennevakuutusyhdistys ensi kesäksi sadetta ja moottoripyöriä onnettomuuksia.

Toiseen tulokseen sain Liikennevakuutusyhdistyksen hiukan lisätietoja. Liikennevakuutusyhdistys kertoo jokaisen ajoneuvoryhmän vastaavan omista kuluistaan. Yksityisten henkilöautojen onnettomuuksissa kuolleiden määrä nousee -88 noin 40% verrattuna vuoteen 1987, vakuutusmaksut vajaan 10%. Tuskin moottoripyöriä onnettomuuksissa kuolleiden määrä nousee edes 20%.

Kaikki he ovat toki liikaa.

Vaikka nämä kuolleisuusluvut eivät ole oikea peruste arvioida vakuutusmaksujen nousua, käytän niitä, koska ne ovat Liikennevakuutusyhdistyksen korotusperuste, ks toiseksi viimeinen kappale "eräitä vertailuja".

Äkkiseltään tarkastellessa tämän vuosikymmenen vakuutusmaksuumuutoksia näyttää, että Liikennevakuutu-

syhdistyksellä on lottokone, jolla arvoetaan kullekin vuodelle voittajat. Kuten veikkauksessakin täytyy vakuutusyhtiöiden tulojen suunta olla nouseva, joten jos jotain onnistaa, se on muilta pois. Ammattiautoilijat ja motoristit näyttävät olevan viime vuosina häviäjinä.

Olen aina pitänyt periaatteena, ettei kritisoida, jos ei ole parannusehdotuksia. Siispä Liikennevakuutusyhdistys, antakaa tiedottaessanne paremmat perustiedot, koska ne ovat teillä. Pyytäkää myös asianne tueksi muilta liikennettä seuraavilta elimiltä heidän saamansa tiedot. Mekin saamme osan niistä ja osaamme lukea.

Autot on luokiteltu merkki- ja mallikohtaisesti eri vakuutusluokkiin. Moottoripyörät taas ovat kaikki samassa ruodussa vain moottoritulavuus perusteena. Jos kaikki Suomeen tuodut tuhannet eri automallit on näin luokiteltu, voisi samalla tietokoneohjelmalla helposti luokitella nykyisin käytössä olevat moottoripyörämallit.

Vaatikaa myös liikevaihtoverohelpoituksia turvalaitteille kuten esim. kypäriille, ABS-jarruille jne. Näin edistettäisiin liikenneturvallisuutta, jota vakuutusmaksujen korotus sinällään ei paranna. Korkeiden vakuutusmaksujen vuoksi tingitään helposti suojavaarusteista, niitä kun saa kaikenhintaisia ja -laatuisia.

Liikennevakuutusyhdistyksen ansioksi sanottakoon, että he ainakin yrittävät perustella asiaansa. Sain nimittäin vakuutusyhtiöltäni kirjeen, jossa he kertovat, että vakuutusyhtiöt ovat päättäneet "tarkistaa" keskittämisen alennuksiaan korotuspaineiden vähentämiseksi. Tällä kertaa "tarkistus" tarkoittaa

pienentämistä. Alennusprosentin. Eli korotuspaineita helpotettiin korottamalla vakioasiakkaiden vakuutuksia. Millähän vakuutusyhtiöllä ensimmäisenä löytyy uskoa rohkeutta vapaaseen kilpailuun. Ei kai vakuutusmaksuja aina tarvitse korottaa enimmäismääriä ja muitakin palveluja voisi kehittää.

Myönteistäkin harrastuksemme puitteissa on tapahtunut ja tapahtuu näin talviaikana. Hallituksen jäseniä on istunut kuuntelemassa ja keskustelemassa muiden alan kerhojen kanssa yhteistä ongelmista. Turinoiden tuloksista kerrotaan lähiaikoina.

Talviralliin valmistautuminen on täyttä vauhtia käynnissä, vaikka en vielä tiedäkään, antaako työ periksi lähtää. Toivon mukaan tätä luettaessa on tutut tervehditty Pohjanmaalla ja jäät sulanevat varusteista.

Tammikuun maaliskuisessa kelissä
Veli-Matti

MYYDÄÄN

Moottoripyörävanhuksia
Raleigh 500 cc MH 30,
Royal Enfield 350 cc
(30-luvulta) sekä itäpyöriä
EMW, Patria, IC ja Jawoja
Puh.: iltaisin 964-847 639

KERHON TAVAROIDEN INVENTAARIO

**OSKU KERÄÄ TIETOA
KAIKISTA KERHON
TAVAROISTA, LAITTEISTA
KOJEISTA JA PALKINNOISTA YMS.**

**ILMOITTA PUHELIMITSE TAI
POSTITSE**

**OSKU VAAHTERA
ILTATÄHDENTIE 5 H 29
00740 HELSINKI
PUH.: 90-346 1385**

MYYDÄÄN

BMW R 80 vm. 86 ajettu
22.500 km
vaihdossa mahdollisesti
Tenere tms.
Puh.: 964-733 120 Kari

YÖTTÖMÄN YÖN MUISTELOISSA

Talven jäiset viimat ovat jo poistaneet kesäisen metsäntuoksun, lumihiutaleet on peittänyt vaipallaan ajourat ja vahva jääkerros peittää järvet, joissa vielä hetki sitten liplattivat laineet. Kaunis kesä on nyt sitten kokemusten puolella ja on vain aikaa kertailla menneen ajokauden tapahtumia. Ajokauden joka oli pitkistä aikaa tosi motoristiystävälli-

Ensin Kontiona 1.-3.7.1988

Totuttuun tapaan suurimpana suomalaisena kokoontumisena oli Kontioralli, joka järjestettiin 22. kerran. Tällä kertaa Kontion syntymäseutuhan oli Lieksan erämaakeskus, melko liki itänaapurin rajaa, jossa 1544 motoristia viettivät heinäkuun ensimmäisen viikonlopun. Aurinkoiset ja lämpimät ilmat suosivat viime kesänä tapahtumia kaikkialla.

Sitten Finlandiana 13.-15.7.1988

Tuskin oli kotimaisten motoristien nostattama pöly ehtinyt kaikin paikoin laskeutumaan, kun jo 1,5 viikon kuluttua Kontiosta taas Etelä-Suomen tiet täytyivät motoristeista. Tällä kertaa rekisterikilpiä seuraamalla saattoi havaita että olipa ulkomaalaisia motoristeja paljon liikkeellä. Suomessa järjestettiin 43. FIM-ralli. Toisen kerran historiansa aikana kaukainen Pohjola oli saanut kunnian toimia tapahtuman isäntänä.

nen ja kuuma, sekä täynnänsä kivoja tapahtumia. Kokoontumisajot kérésivät viime kesänä hieman enemmän väkeä kuin toissa kesänä ja totuttuun tapaan tapahtumia oli lähes joka viikonloppu. Kaikkiaan Suomessa järjestettiin kokoontumisia tai muita tapahtumia 42 kappaletta motoristeille.

Mikä FIM

FIM-rallihan on Kansainvälisen Moottoripyöräliiton eli Federation Internationale Motorcycliste'n vuotuinen kansainvälinen kokoontumisajo. Tämän tapahtuman järjestävänä organisaationa oli TFMK ry eli Touring Finlandia moottorikerho. Rallin järjestämiskohteen saaminen Suomeen keski lähes 20 vuotta ja edellytyksinä tapahtuman saamiselle ja onnistumiselle oli monia seikkoja kuten, kuuluminen valtakunnan moottoriliittoon, aiempi hyvä yleismaailmallinen esiintyminen, riittävästi tilaa, hyvä organisointi ja vakuudet homman onnistumisesta.

Vain 200 mukana Suomesta

FIM'n sääntöjen mukaan järjestävän maan motoristit eivät saa osallistua omassa maassaan kyseessä olevaan tapahtumaan muutoin kuin järjestelyorganisaation tehtävissä. Tällaisia henkilöitä olivat tulkit, oppaat, järjestysmie-

het ja naiset, keittiöhenkilökunta ja erilaiset väli- ja yliportaan johtohenkilöt. Mutta uupumuksesta huolimatta TFMK:n 200 hengen porukka vei läpi tapahtuman, jonka budjetillinen rahamäärä oli 1,3 Mmk.

Monet ovat ihmetelleet miksi ja miksi ei pääse mukaan. Asiaa hetken mietittyään, tulee kuitenkin varsin pian vakuuttuneeksi, että jopa Suomessamme olisi vaikeuksia moisen tapahtuman järjestämisessä, saati sitten jossain muualla maailmassa, jossa on paljon enemmän motoristeja kuin meillä esimerkiksi tämän vuoden isäntämaan Espanjan Barcelonassa on yksin noin 100 000 motoristia). Suomen FIM:ssä oli osallistujia 1800 motoristia ja he tulivat 24 eri maasta, kaukaisimmat Afrikan puolelta Tunisiasta.

Kun ajatellaan tuollaista määrää motoristeja ja siihen lisättäväksi vielä Kontiossa olleiden määrää 1500 henkeä, niin huh huh, jopa olisi päitä nukutettavana ja suita ruokittavana.

Leiritilat ja muonitus

Tuollainen määrä väkeä tarvitsee melkoisen paikan kuten monasti on nähty ja kuten tiedetään, kansainvälisen tason paikkoja ei meillä kuitenkaan ole kovin monia, joten TFMK:n valinta Kuopion lähellä olevasta Rauhanlahden leirintäalueesta oli ihan nappiin osunut valinta. Koko Rauhanlahden alue hotelleineen oli varattuna motoristeille. Jotta koko kansainvälinen motoristiväki saataisiin istumaan samanaikaisesti ruokapöydän ääriin oli myös ratkaistu oivasti. Kuopion jäähalli toimi koko ajan niin ruokailu kuin juhlatapahtumapaikkana ja saikin osallistujien varauksittoman hyväksynnän.

Rallye FIM Ch France

Tilaa oli melko mukavasti ja akustiikkakin pelasi kohtalaisen hyvin.

Tilaa oli melko mukavasti ja akustiikkakin pelasi kohtalaisen hyvin.

Mitä FIM tarjosi

Kansainväliset säännöt määrittelevät perusrungon tapahtumalle. Ohjelmassa pitää esitellä vanhaa kansanperinnettä, kansantansseja, kansanmusiikkia, ruokakulttuuria ja myös nykypäivän asioita. Paljon asiaa siis pitää saada mahdutettua lyhyeen aikaan ja paljon sitä tällä kertaa olikin saatu mukaan.

Avajaispäivänä ennen varsinaisia avajaisia oli virallisessa ohjelmassa sisäänkirjoittautumiset ja kiertojelut Kuopiossa. Poliisisaattueen mukana jokainen vieraileva maa ajoi pienen kiertojelun Kuopion ympäri. Kiertojeluiden jälkeen ajettiin sisäänkirjoitukseen. Sisäänkirjoituksen jälkeen oli aikaa tavata tuttuja ja tutustua uusiin tuttaviiin. Varsinaiset avajaiset Kuopion jäähallissa samoin kuin koko ohjelmallinen runkokin olivat melko hyvät. Aluksi oli eri järjestöjen tervehdykset (SML, FIM, Kuopion kaupunki ja TFMK ry) ja niiden jälkeen kansainvälistä viihdeohjelmaa. Lapin joikuja esitti Jaakko Kaukiloff, show-tanssia Hot-Club, rockmusiikkia Honey B & T Bones, tanssi ja iskelmämusiikkia Eila Torvela ja Lapponia-yhtye, tanhu ja kansantanssiesityksiä esitti Tuusniemen nuorisoseuran väki jne.

Rauhanlahti-camping

Karvion kanavalla koettiin tukkilaisromantiikkaa.

Kuopio – Varkaus – Karvio – Heinävesi

Toisen päivän ohjelmaan olikin sisällytetty sitten lähes kaikki muut tapahtumat. Jo aamulla 7.30 aikaan leirialue lähes tyhjeni väen lähtiessä päivän retkelle. Noin tuhat henkeä matkasi 6:lla höyrylaivalla Kuopion satamasta Karvion-kanavalle 4-tuntisen laivaristeilyn. Samanaikaisesti noin 40 linja-autoa kuljetti toisen puolen väkeä maanteitse Varkauden kautta Karviolle. Karvion-kanavalla osanottajat saivat seurata tukkilaisnäytöksiä. Koskenlaskua tukilla, lautalla ja muita tukkilaisten esityksiä.

Karvion jäkeen väki kävi tutustumiskäynnillä Heinävedellä Uudessa Valamossa ja Varkaudessa tutustuttiin Mekaanisen Musiikin Museoon. Päivän kääntyessä illaksi ohjelmallinen puoli oli vasta puolivälissä. Ruokailun jälkeen alkoi iltaohjelma. Trial-ajoesitys ja monimuotoinen rantashow, taustamusiikkineen oli hieno päätös päivän viralliselle ohjelmalle. Koska Suomessa tuo valomerkki tulee aina liian aikaisin niin "etelänmaalaiset" motoristit pitivät kuka milläkin tavalla hauskaa pitkälle varhaisen aamun tunneille.

Katseenvangitsijat

22 minuutin ajan ohi ajavia moottoripyöriä

Kolmannen päivän eittämätön kohokohta oli Kansojen paraati läpi Kuopion kaupungin. Pitkänä noin 5–7 km:n pituisena letkana 1400 moottoripyörää ajoi läpi ydinkeskustan ja keräsi katu- ja varsille tuhansien katsojien määrän. Maittain tapahtunut esittely oli todella upea esitys. Torvien ja erilaisten äänimerkkien soidessa, ajoivat liput liehuen esiin paraatin näyttävin joukko. Moto Club Gallarate osasi ottaa yleisönsä, pukeutuneina vanhojen roomalaisten gladiaattoreiden varusteisiin ja purppuraviittoihin, he ajoivat läpi kaupungin.

Illan loppuhuipentuma oli tietenkin päättäjäiset, joissa palkittiin erilaisin palkinnoin eri maiden kerhoja ja liittoja. Päättäjäisillallisten ja paitojenvaihdoksen jälkeen ikuisesti kiertävä FIM'n tuli luovutettiin seuraavalle järjestäjälle eli Espanjalle ja barcelonalaisille.

Monet matkajat olivat Suomessa ensimmäistä kertaa, mutta eivät varmaankaan viimeistä kertaa, sillä kuten menneestä kesästä muistamme se oli todellinen "unelmakesä" kuumine ilmoineen ja viileine virvokkeineen.

piirteli Pertsu

PIKKIKUSKIEN OMA: K-18

Viikkoa ennen juhannusta kokoontui joukko piikkimiehiä ja - naisia Siitamaan omaan kokoontumisajoonsa. Tämä järjestyksessään ensimmäinen K-18 tarjosi nuorille mukavat puitteet moottoripyöräkerhojen toimintaan tutustumiseen nakkioskilla kurvailun sijasta.

Siitaman Nuorisoseuran talolle saapui kolmisenkymmentä henkeä suomalaisittain harvinaisen aurinkoisen ja lämpimän sään saattamana. Suurin osa väestä tuli Tampereelta ja ympäristökunnista, mutta mm. Alavuden ja Kauhajoen suunnista tuli monta pyöräkuntaa. Yllättävän monella oli matkustajakin mukana takapenkillä, mikä allekirjoittaneen kokemusten mukaan vaatii aimo annoksen hulluutta ja sisua, koppakaupalla virvokkeita sekä erinäisiä varamäntiä.

Tilausta tällaiselle kokoontumisajolle lienee ollut. Monien piikkikuskiensa mielessä kaihtaa ajatus jonkin kerhon toimintaan osallistumisesta, uskallusta vain ei aina riitä. Superpyörillään ajavia, silloin tällöin vastaantullessa jopa morjestaavia koiriläitä ei ujo poika uskalta lähestyä. Omassa kokoontumisessa voidaan tehdä tuttavuutta samanhenkisten kanssa liioja pingottamatta. Ei turhaan tarvitse miettiä, kuinka täällä nyt oikein pitäisi olla. Järjestäjät toki jakelivat auliisti tietoa halukkaille ja kannustivat mukaan touhuilemaan. Taisipa joku viikon kuluttua eksyä Kontioonkin.

Mitäkö siellä sitten oikein tehtiin? No, sitä mitä kokoontumisissa nyt

yleensäkin tehdään; ryypättiin ja rällästettiin. Tässä suhteessa ikä ei tunnu asettavan rajoja ainakaan tunnelmaa latistavasti, mutta tapahtuihan toki muutakin.

Perjantai-iltana suurimman osan osanottajista jo saavuttua, ei ohjelmassa ollut mitään sen kummempaa. Pistettiin teltat pystyyn, turistiin mukavia, käytiin saunassa, paistettiin makkaraa: ja taas turistiin. Aamu rupesi jo sarastamaan, ennenkuin viimeisetkin yökympelit olivat kömpineet telttoihinsa.

Lauantaiaamuna näkyikin sitten kummallisen unisen ja kalpean näköisiä naamoja, mutta onneksi meillä nuorilla ei jonkun pikku päänsäryn paranteluun kulu kummoisiakaan aikoja ja pian oli vauhti taas päällä. Lähitöllä pysähtyvältä kauppa-autolta käytiin tekemässä muona ym. hankintoja vatsaisten kuuluvien äänien vaimentamiseksi.

Varsinaiseksi ohjelmaksi oli lauantaille suunniteltu erilaisia kilpailuja normaalin oleilun lisäksi. Oli arviointitehtäviä herneiden lukumäärän arvaamisesta lähtien. 5-ottelu piti huolen urheilullisemmasta ohjelmatarjonnasta hieman muunnelluin lajein. Varsinainen kohokohta oli kuitenkin oikea jokapojan päiväuni – mopolla ajelu. Eipäs nuolaista ennenkuin tipahtaa. Ideana oli suorittaa taitoajorata vastaten matkan varrella esitettyihin liikenneaiheisiin kysymyksiin, tietysti mahdollisimman nopeasti. Sokerina pohjalla oli mopon hallintalaitteet käännetty nurinpäin, kaasu

vasemmassa, kytkin oikeassa kahvas-
sa jne. Kuulostaako helpolta? Jutussa
kävi kuitenkin niin, että kaikenmaail-
man mukaan ängenneet EAK-koulutta-
jat ym. "vanhat tekijät" putosivat kat-
kerasti maan pinnalle nuoren polven
astuessa kehiin. Kisan voitti Pentinmä-
en Mika Taipalukselta.

Iltasella oli tavanomaisten touhujen lisäksi ohjelmassa illanvietto, jossa lauleskelun ja muun Siitama-henkisyyden muassa jaettiin päivän kisojen palkinnot, jotka pääasiassa olivat tampere-laisten mp-kauppiaiden lahjoittamia. Kaikkea pientä pyörämiehelle tarpeellista siis. Lopuksi vielä diskoiltiin Hossin ystävällismielisesti hoitaessa levyjen soittamisen.

Sunnuntaina herätessä oli teltan katto märkä. Vanha kunnon Suomen kesä oli mukana kuvioissa taas. Aamupalan jälkeen porukka alkoi pikkuhiljaa valua kotimatkalle, joku oikeaoppisesti roskasäkkiin sonnustautuneena. Lähtiesä vannottiin tulla uudestaan ensi ke-

sänä, jos kokoontuminen vain järjestetään.

K-18 kokoontumisesta on sanottava, että on sääli jos homma jää tähän. Lähes kaikki mukana olleista piikkikuskeista viihtyivät ja saivat intoa jatkoontu-
kin. Vuoden aikana sana ehtii kiertää ja ensi kesänä onkin odotettavissa vielä suurempi osanotto. Kun vielä saadaan kaikki järjestelyt hoidettua nappiin ja ennen kaikkea mainostettua oikeissa julkaisuissa ja oikeaan aikaan, on K-18:lla mahdollisuus muodostua perinteeksi ja sillä tavoin oivaksi tilaisuudeksi saada nuoria mukaan Kuus'ysiin ja kerhotoimintaan yleensä. Tämä takaa harrastuksen jatkumisen, voidaan estää kerhon "ukkoutuminen" ja saada jäsenistö pysymään nuorena ja norjana. Piikkikuskit eivät lopu, ne lisääntyvät koko ajan.

Kevättä ja kuutioidenlisäystä odotellen:

Toni

**Seuraavan numeron
jutut
31.3.1989
mennessä**

K=18 VANHEMMAN SILMIN

Piikkiyöräkokoontumisia on viime aikoina kokeiltu siellä ja täällä. Kuusysin hallitus katsoi kerhon ensi kokeilun paikaksi Siitaman, jossa 20-vuotisen järjestäytyneen matkamotorismin aikana on ollut monenlaisia toimintakokeiluja ja "sisäänajoja". Kerhon hallituksen puolesta kokeilun vetäjinä oli hallituksen nuorimmat jäsenet Jouni ja Eki. Tukijoina ex-kerhoisi, Koo-Hoo ja Siitaman Eero. Ruokahuolto ja kanttiini Siitaman nuorisoseuran kokoneilla ja motoristiystävällisillä emännillä. Ryhmä Pirkanmaan tunnetusti aktiiveja nuorimpia motoristipoikia ja tyttöjä muutama siitamalaispojan kanssa pisti paikkat kuntoon ja otti tulijat vastaan.

Tarkoituksellisesti perjantai-iltaan ei sijoitettu "virallista" ohjelmaa, mutta sauna oli lämmin ja kentällä komea siitamaperinteinen yönuotio. Jonkinlaista ujoutta ja arkuiutta oli ensin kanssakäymisessä. Yö sitä lievitti, mutta nuorille ikäluokilla helposti kuohauttavia ylilyöntejä ja uhoamista ei juuri esiintynyt. Lauantai-iltapäivän lystikäs viisiottelu sitten laukaisi loput estot. Lähellä kokousta pitänyt kuusysin hallitus tuli vieraisille ja osallistui kisailuun poikamaisella innolla. Ujommatkin tajusivat että kunnan motoristissa elää reipas poikamaisuus vielä aikamiehenäkin, eikä "leikkiminen" ole epämiehekkästä. Eipä ihme jos siitamalaisperin-

KUUSIJALKAINEN JUOKSU oli lystikkään viisiottelun eräs laji. Jotkut kolmikot oppivat tyylin nopeasti, jotkut olivat epätahdissa loppuun saakka.

MOTORISTIVAATETUSTA 1920–60 luvuilta oli motoristi-iltaman pukuhistoriallisessa kavalkadissa. Vasemmalla puheenjohtaja Osku Vaahtera 1920-luvun sivuvaunumotoristin talvikampeissa. Muilla yllä ruskeaa ja mustaa nahkaa vuosikymmenien takaa. Siitaman suuresta vaatekokoelmasta oli näytillä myös sotavänrikin aito univormu. Se on käytössä myös tänä talvena filmattavassa suurelokuvassa TALVISOTA.

teissä motoristi-iltamassa lopullisesti "löydettiin" toisensa. Motoristipukuesittelyyn oli suorastaan tungosta ja pienten epäilyjen jälkeen löytyi 8 rohkeaa poikaa pukeutumaan Siitaman upeisiin naisten iltapukuihin.

Jotkut esiintyivät mannekiineina suorastaan diivamaisesti, jotkut asun vaatimalla tynellä arvokkuudella ja kaikilla oli hauskaa. Illan jytäosassa jotkut saattoivat olla ensi kertaa kunnolla tanssilattialla. Siitamassahan motoristit on "opetettu" sekä tanssimaan että esittomasti yhteislaulamaan, ja näyttää

että uusi sukupolviikin tämän rennosti hyväksyy.

Vaikka osanotto oli tällä ensi kerralla varovaisen vähäinen, se oli riittävän suuri kivan toveruushengen sytyttämiseen. Niin järjestäjien kuin vierailijoiden kokemukset olivat niin myönteiset, että ensi keväänä pistetään uusiksi, siis K-18 Siitamassa.

Sen jälkeen tapahtuma on eri puolilla Suomea kiertävä kuten muutkin kerhomme tapahtumat.

Eero

TULEEKO TOISEN SUKUPOLVEN MATKAMOTORISTEJA?

Nuorekkaan kerhomme ikääntyessä kaksikymppiseksi, ollaan sukupolvi-
muutoksen vaiheessa. Eli alkuvuosien
kantaporukan lapset alkavat olla ajo-
kortti-ikässä. Mopokausi pojilla tietysti
on, ehkä piikkikausikin, mutta kuinka
moni jatkaa sitten kun on autonajo-
kortti?

Tätä sukupolvi-
muutosta todella poh-
dittiin vanhemmassa kantaporukassa
viime kesän Kontioteltoilla ja nuotioilla.
Ja pohdittiin sitä erikoisesti, voiko mat-
kamotoristi kokea nykyaikana niin
mahtavia kokemuksia kuin edellinen
sukupolvi esim. vuosina 1967–1975.
Kun toimittajana kiertelin Kontion ken-
tällä, tätä asiaa pohdittiin intensiivisesti
monissa ryhmissä. Monien kantamoto-
ristien lapset on kokeneet mp-matkai-
lua ihan vauvaiästä saakka. Murros-
vuosiin ehdittäessä joillekin voi syntyä
pakon tunne osallistumisesta. Eihän
ole ensi kerta kuin nuori polvi haluaa –
vaikkei muuta kuin kokeillakseen –
uhmata vanhempien hyväksi tuntemia
harrastuksia ja etsiä omia, nykyaikana
vielä kasvuympäristön tuodessa esille
varsin toisenlaisiakin harrastuksia. Ja
kustannuspuoliakin pistää harkitse-
maan, sijoittaako kunnon matkapyö-
rään kun auto kuitenkin on oltava. Sitä
nämä murrosikäisten vanhemmat siellä
Kontiossa pohtivat, ovatko he pysty-
neet "sisäänajamaan" uuden sukupol-
vensa, että harrastuksella suvussa on

jatkuvuutta. ja sitäkin, onko vanhem-
milla edes oikeus odottaa, että nuori
polvi kokisi unelmiensa täyttymystä
Suomen ja muun Euroopan teillä ja lei-
riytymispaikoilla.

Kielitatonvalmiutta nuorella polvella
on paljon enemmän kuin 20 vuotta sit-
ten aloittaneilla. Mutta onko sitä roh-
keutta ottaa kontaktia muihin ja outoi-
hin motoristeihin, mitä pidettiin itses-
tään selvyytenä. Ja onko taitoa ja roh-
keutta puhua muustakin kuin pyöristä.

Kysymyksiä tuntui olevan enemmän
kuin vastauksia. Sitä oltiin tietoisia et-
tei valmiita vastauksia nuorille voi an-
taa. Mutta heissä pitäisi rohkaista ha-
lua "valloittaa" maailmaan ja uusia tut-
tavuuksia ja ystävyksiä pyörällä ja
pyöräilyn parissa.

Kontionkentällä jälleen joutui tote-
amaan kuinka moniulotteista pohdis-
kelua siellä kuulee, moottoripyöräilyn
ulkopuolisistakin ansioista. Kehitysa-
putöissä ja ulkomaan työkomennuksil-
la olleet vertailivat kokemuksiaan ja
kertoivat niistä kiinnostuneille kuulijoil-
le. Erikokoisin pohdiskelu varmaan oli
muutaman ranskalaisten etanain kas-
vattajain ongelmat etanoiden saami-
seksi pariutumaan. Sitä pohdiskelua
kertyi kuulemaan asiantuntematto-
mienkin rinki. Ja tietysti kalastuksesta
innostuneista kertyi pikku porukoita
saaliita muistelemaan. Motoristikansan
monipuolista harrastuslottuvuutta

varmaan ihmettelee sellainen joka ensi
kertaa korvat avoimina kiertelee Konti-
onkentällä. On varmasti vahinko jos
nuoresta uudesta motoristipolvesta ei
kehity näin monipuolisia ihmisiä kuin
heitä paljon on matkamotoristien van-
hemmassa perusjoukossa.

Toimittaja ei aio tämän enempää ot-
taa kantaa näistä asioista. Näin kerhon
20-v juhlavuotena toivotaan kokemuk-

sia, mielipiteitä ja kannanottoja sekä
veteraaneilta että kerhoon tuntumaa
ottavilta nuorilta motoristeilta. Näitä
asioita olisi nyt syytä ristivalottaa.

Millä tavalla sykkii matkamotorismin
jatkuvuus, kertokaa ja arvioikaa siitä.

Muutamien keskusteluryhmien toivo-
musten välittäjänä

Siitaman Eero

*Kyllä Kontionleirintä aina kotilot voittaa. Tälläkin laavulla veteraanit pohtivat vaka-
vasti matkamotorismin tulevaisuutta ja uuden polven kasvun mahdollisuuksia.*

SE NELJÄS

Vaihtaako Kemijärven Jaska pyörää kuin mustalainen hevosta? Nyt on kyseessä jo neljäs ajokki. Merkkiuskollisuudesta ei voi ainakaan syyttää, kun kyseessä on myös neljäs eri merkki. Vuorossa on tällä kertaa Japanin suurimman valmistajan hyväksi havaittu tuote. Aika on edelleenkin viime vuosikymmentä – tosin jo loppupuolta. (Muistelmien kolme edellistä osaa julkaistiin MP-lehdessä n:o 12/85 ja 2/86 sekä Motoristissa n:o 6/87.)

Kuten rakas lukija ehkä muistaa, päättyi edellinen muistelo jälleen pyöränvaihtoaikaisiin. Oli kesä -77 ja Yamaha TX750 silloinen vehkeeni. Kiinnileikkautumisen jälkeen oli sen moottori taas kunnossa, mutta kuinka kauan? Uskaltaisinko epäluotettavaa konetta kauemmin pitää? Kaverit kyllä neuvoivat vaihtamaan sen mitä pikimmin.

Mutta miten pohjoisessa pyörää vaihtaa? Uudenhan olisi aina saanut, mutta vanhaa ei tietenkään olisi vaihdossa otettu, eli se olisi pitänyt markkinoida ensi alta pois. Koska kuitenkin ajokaverini Markku ja Risto olivat myös vaihtoaikaisissa, päätimmekin järjestää yhteismatkan synnyinkaupunkiin Turkuun. Itse olin sinne muutenkin menossa lomaa viettämään.

Tuumasta toimeen

Heinäkuun alkupuolelle saatiin kaikille järjestymään lomaa senverran, että matkaan kohti etelää päästiin. Itse en oikeastaan niin hirveästi vaihtoaikaisissa ollut, olihan Jammu ollut itselläni vasta vuoden päivät.

Ristolla oli vanha kunnan "Tuutti" alaan sekä tyttöystävä takapenkillä. Tarkoituksena oli hänellä vaihtaa se hieman nuorempaan – siis se ensiksimainittu. Markulla oli Suzuki GT550 joka söi bensa ja tulppia. Muuten sillä oli erittäin hyvä ajaa, mutta uudempaa teki myös mieli.

Kemijärveltä ajettiin ensin 300 km Oulun Kaukovainiolle, jossa yövyttiin Markun opiskelijaboksissa. Seuraavana päivänä matka jatkui ns. rantatietä kauniissa säässä aina perille Turkuun asti, jossa majoituttiin isoisäni luokse Vasaramäelle. Jammu oli pelannut niin erinomaisesti, että tuli jo mieleen ajaa sillä vielä se kesä.

Vaihtokauppa

Pojat pesivät ensin perusteellisesti pyöränsä, jonka jälkeen suunnitettiin päättäväisesti uusia Hondia myyvään MOTOMARKETtiin. Tuona kyseisenä vuonna -77 olivat uudetkin pyörät kohutuullisen hintaisia mp-veron progressiivon laskun ansiosta. Pojilla oli tarkasti mielessä mitkä ajokit ottaisivat. Markku valitsi tuliterän Honda CB750 K7:n

(ovh. 14.600,-). Kyseinen mallihan oli uudistunut juuri ko. vuodeksi. Vanhaan "tuuttiin" verrattuna uutta oli mm. muotoilu, kaasuttimien kiihdytyspumput, 17 tuuman takapyörä ja isompi (191) tankki. Ohjausgeometriaa oli kuumelma myös muutettu sekä polttoainetaloutta parannettu. Kun Suzuki kelvää vaihdossa ja väliraha maksettiin selvänä rahana, niin kaupathan siitä syntyi. Vielä tavarateline kaupan päälle, ja Markku oli tyytyväinen. Riston kaupat sujuivat samaan tyyliin, paitsi että hän valitsi pyöräkseen uuden Honda CB500 K3:n (ovh. 11.600,-). Hänen vanha tuutinsa jäi lievästi öljyä vuotaen Motomarketin lattialle. Hieman Ristoa jäi kismittämään uudet, vasta vaihdetut Cobran pakoputket.

Kaupat siistehtiin kivuttomasti ja nopeasti. Pojat asentelivat vielä tavaratelineet paikoilleen ja lähtivät tyytyväisinä kohti pohjoista sisäänajon merkeissä. Minä jäin haikeana katselemaan heidän jälkeensä vielä koekilvillä varustettujen pyörien kadotessa mutkan taa. Minulla itselläni oli koko heinäkuu aikaa miettiä omaa vaihtopäätöstäni.

Miksen minäkin

Jaksoin sinnitellä melkein kuun puolelleväliin ja mietiskellä vaihtoaikaita. Sitten, samana päivänä, kun sain Yamahan viimeisen osamaksuerän maksettua, marssin minäkin Koulukadulle Motomarkettiin. Siellä oli nimitäin yksi -77 vuosimallia oleva n. 700 km ajettu Honda CB750 K7. Kaveri oli joutunut palauttamaan pyöränsä takaisin liikkeeseen ratti(tanko?)juoppoudesta aiheutuneen kortinmenetyksen takia. Pyörä oli täysin virheettömässä

kunnossa ja hieman edullisempi kuin täysin uusi. Ei siinä oikeastaan kauan tarvinnut fundeerata. Yamahasta sain vaihdossa melko hyvin, olivathan moottoriremontista olevat kuititkin mukana. Sivulaukut ja tuulisuojan jätin paikoilleen, koska ne eivät mielestäni olisi enää Hondaan sopineet.

Tinkasin minäkin vielä tavaratelineen kaupan päälle ja myyjä Olli Lehti sen lupasikin. (Samaisella Ollilla on muuten nyt oma liike Salossa.) Taas tehtiin loppuvelasta osamaksusopimus (17 erää). Olin iloinen kun pääsin Jammusta eroon. Kyllähän se oli kaikin puolin kunnossa, mutta miten olisi jatkossa ollut esim. varaosien saannin laita? Olihan kyseessä vain pari vuotta tuotannossa ollut malli. Hondassa puolestaan oli luotettavaksi osoittautunut vanha tuttu ja lastentaudit karsiutuneet jo ajat sitten.

Olin taas kerran onnellinen. Tuntui unelmien täyttymykseltä saada alleen nelisylinterinen peli. Kuutiot eivät kasvaneet tämän vaihdon myötä, mutta eihän sitä aina tarvitse edellistä isompi ollakaan. Tuntui todella juhavalta liikkuskella viimeistä vuosimallia olevalla pyörällä Turun ympäristössä. Sanottakoon kuitenkin, että Turussa oli tuohon aikaan tosi paljon näitä K7:äisiä.

Loman loppuminen aiheutti sen, että ajoin pyörän rautatieasemalle ja saman tien junaan. Rahtitavarana pyörästä meni maksua 172,20 mk. Samalla tuli todettua pyörän paino tankattuna. Se oli 250 kg tasan. Neljän päivän päästä oli Honda Kemijärvellä. Ajokaverini Markun pääsin yllättämään ajamalla häntä vastaan uudella pyörälläni keskustassa.

"Kilpavarustelua"

Nyt oli taas ainakin pyörä viimeisen päälle, mutta ei laukkuja saati katetta. Olin nähnyt Kontiossa Hondiin asennettun Krauserin varttikatteita ja saman firman laukkuja. Ne näyttivätkin niin asiallisilta ja komeilta, että seuraavana talvena tilasin minäkin sellaiset itselleni Tammotosta Tampereelta. Kate oli helppo asentaa paikoilleen, samoin kytkeä siihen kuuluvat kello ja voltmitari. Laukkujen asennuksellakaan ei mitään ongelmia olisi ollut, paitsi että alkuperäisellä kiinnityssarjalla laukut tulivat mielestäni liian pystyyn. Teetinkin pidemmät yläkiinnikkeet, jolla asia oli autettu. Samalla tavalla teki Markku, jolle tietysti tilattiin myös samanlaiset kate ja laukut. Lisäksi tilasin Jämeriltä Marvingin yhdistelmäraudat (sellaiset joissa oli samassa sekä poskirauta että kaatumarauta). Samoin teki Markku. Tähän mennessä pyörämme olivat kuin kaksi marjaa. Sitten Markku taiteellisenä luonteena keksi maalata omastaan kaasuttimet kullanvärisiksi ja kaikki neljä pakoputken päätä punaisiksi. Sitäpaitsi hän myös helpotti koneen hengitystä hakkaamalla kuhunkin putken päähän neljä ylimääräistä reikää! Tekipä hän sitten pienen selkänöjankin takanaistuvaa varten. Teippasimme katteisiin vielä erilaiset koristeteipit. Itse asensin lisäksi suojakaareen Bochin sumuvalon ja toiselle puolelle samanlaisen umpioon äänimerkin. Risto, jossa on sähkömiehen vikaa, kytki ne minulle. Lisäksi hän asensi katteeseen sumuvalon ja jarruvalon merkkilamput kuluttaen kaikkiaan mm. kymmenen rullaa eristysnauhaa! Nyt olivat pyörämme melko matkavarusteltuja, ja matkapyörinä Jenkeissäkin koo seiskaa markkinoitiin.

Ulkomailla!

Ollaan vuodessa -78. Alkukesä meni ajellessa pieniä lenkkejä aina Oulua myöten, jossa Markkukin opiskeli. Juhannuskin lähestyi, ja keksimme oivan ajatuksen - lähdemme ulkomaille. Niin tehtiinkin, ja ajoimme käsivartta pitkin Norjan Skibottniin ja Solmølliin. Pii-pahdettiinpa vielä Ruotsin puolellakin. Se oli ensimmäinen kerta, kun käytiin ulkomailla moottoripyörällä. Totesin ulkomaanmatkailun oikein mukavaksi puuhaksi. Sitäpaitsi Honda kulutti vain n. viisi ja puoli litraa satasella raskaalakakin lastilla, ja siihen sai pitää melko hyvää matkavauhtia.

Kontiossa käytiin myös Markun kanssa Koitereen rannalla. Siellä sattui hauska ja kontrollipaikalle samalla kertaa kuusi samanlaista Hondaa - ja kaikilla Krauserin laukut ja katteet! Eipähän maksanut Kontio silloin kuin 15,- mk per henki. Lystiä piisasi kumminkin.

Loppuaika kesälomastani menikin Oulussa, paitsi että yksi reissu tehtiin Turkuun ja Tukholmaan, jossa käytiin kuitenkin aivan vain laivalla. Pyörät odottivat Turussa.

Sen kesän viimeisen ajon ajoin 1.10., jolloin oli jo hyvin kylmää ja pakkastakin hieman. Pyörässä ei ollut moitteen sijaa, ja kaatunutkin olin vain kerran. Senkin kävelyvauhdista ja niin, että pyöräänkään ei tullut naarmuakaan. Syynä oli hiekka asfaltilla. Nolotti vain kun pomo sattui huomaamaan tapauksen.

Erästä matkavarustetta minulla ei vielä kuitenkaan ollut - nimittäin perälaukku. Sellaisen ostin itselleni joululahjaksi. Se oli tietysti tyypiltään Krauser ja vetoisuudeltaan 40 litraa.

Sieltä paluumatkalla oltiin yötä Oulussa. Ilta vierähti tietysti pikkutunneille, ja siltikin oli herätys hyvin aikaisin, koska Jarskin oli ehdittävä tärkeille asioille. Montaa tuntia ei siinä sitten ehditty nukkua, kun pienessä unentokkurassa lähdettiin liikkeelle. Kemin ns. "Metsäshellillä" pääsi sitten Honda kaatumaan paikaltaan silkasta väsymyksestä johtuneesta huolimattomuudesta. Pystyynnostettaessa pääsivät liian löysällä olevat ketjut sen verran rattaan päälle, että liikkeelle lähdetessä ketjun yksi lenkki murtui. Ei kuitenkaan auttanut kuin lähteä liikkeelle. Kemin kaupungistakaan ei minkäänlaisia vetoketjuja tietenkään löytynyt, ja kiire painoi päälle. Jarski oli kyydissäni ja yritin ajaa mahdollisimman varovasti Kemijärveä kohti. Markku jäi Rovaniemelle töihin. Yhden lenkinpuolikkaan varassa oleva ketju kesti sitten 137 km. Kuusikymmentä kilometriä ennen Kemijärveä Vikajärvellä (kuvaava nimi!) katkesivat ketjut sitten lopullisesti yhden tietysti yhden moottorin kannakkeen poikki ketjun kiertyessä etuhammassarataan ympärille. Jarski pääsi kuitenkin liftaamalla kotiin. Onni onnettomuudessa, että pyörä oli pysähtynyt juuri puhelinkopin viereen. Soitin kotiin "saa hakea peräkärjellä" -puhelun.

Kotona Kemijärvellä sai kuitenkin eräs autoliike hitsattua sen moottorin kannakkeen ilman että moottoria tarvitsi ottaa pois rungosta (mikä helppotus!). Vielä kun ostin uudet ketjut, niin taas mentiin. Episodi opetti kuitenkin tarkkailemaan hieman paremmin ketjuja - erikoisesti kireyttä, ja että väsymyksenä ei kannata matkaan lähteä - niin kiire ei saa koskaan olla.

Sinä syksynä käytiin sitten ensi kerran Hailuoto-ajossa. Samana syksynä

löysivät paikalliset metsästäjät edellä mainitsemani Antin vuotta aikaisemmin varastetun piikki-Jammun metsästä sammaleiden alta. Se oli ollut talven siellä, mutta ihme kyllä oli säilynyt niin, että siitä tuli vielä kunnon pyörä. Ainoastaan satula jouduttiin uusimaan, koska hiiret olivat syöneet entisen top-paukset. Antti sai pyörän myydessään siitä vielä hyvät rahat.

Aika kuluu!

Pääsiäisenä -79 askarteli Markku katteeseensa uudet hienot kullanväriset koristeteipit ja asensi huomiovalot. Minä puolestani olin kovasti kiinnostunut saamaan toisen levyn (n. 1.400,- Brandtilla) eteen ja kyselin myös ahkerasti valupyöriä Hondaani. F2-mallin Comstar-vanteet olisivat kuulemma sopineet. Samalla siinä olisi saanut kaksi levyä eteen ja yhden taakse. Näitten yhteishinta olisi kuitenkin ollut n. 5.000,- mk, jota pidin liian kalliina. Vanne- ja levyhaaveet sitten jäivät kevään tullen, kun yhdelläkin etulevyllä ja pinnavanteilla tuntui hyvin pärjäävät.

Vuoden -79 juhannureissu tehtiin Ivaloon kaverini Antin kanssa, jonka -75 tuutin takarengasta paikattiin perillä melkein kahdeksan tuntia! Paikatkin loppuivat, ja lisää piti hakea saksalaisilta motoristeilta. Onnistuimme nimitäin aina tekemään uusia reikiä sisäkumiin päällysurengasta paikalleenpantessa. Mutta oppia ikä kaikki. Antti on vieläkin varmaan Lapin läänin nopein renkaanpaikkaaja!

Samaisella Ivalon reissulla tavattiin iloinen vanhempi amerikkalaispariskunta (mies 67 v. ja vaimokin yli 50) RT-Bemarilla matkalla Norjaan. He

mm. ihmettelivät, miksi vain nuoret ajelevat Suomessa moottoripyörällä? Siinä sitten kovasti yritettiin selittää, että suomalainen yhteiskunta ei suvaitse vanhempia motoristeja pitäen heitä liiaksi poikkeavina. Onneksi sentään nykyään asenteet ovat vähitellen muuttumassa.

Reissut senkun jatkuu

Vuoden -79 Kontioon Juukaan otettiin mukaan Jarski - tuleva motoristi. Jälleen oli tämän vuoden huipputapahuma Pohjois-Karjalan maisemissa. Osanottomaksu oli noussut kahteenkymmppiin per kypärä. Silti oli hauskaa.

Uutta ilmettä

Kevättalvella -80 yllätti ajokaverimme Risto meidät muut ostamalla paikalliselta pienkone- ja moottorisaha-kauppiaalta juuri markkinoille tulleen tonnisen keppi-Suzukin. Se pitää edelleenkin hallussaan ennätystä olemalla ainoa suoralla ostolla ostettu iso pyörä Kemijärvellä. Kardaaneineen ja suurine tehoineen se oli jotain ennennäkemättöntä paikkakunnalla. Meillä muilla Kemijärven motoristeilla oli silloin pienemmät pyörät: Oli mm. iso-Antti tuutilla, Kake Z500 Kawalla, Olli CX-Hondalla ja Aaro Suzuki GT250:lla. Erikoisesti kolmesta viimeksimainitusta tuli myöhemmin todellisia matkamotoristeja. Ajelimme silloin isolla porukalla Kemijärven ympäristössä. Ajeluillamme oli jo silloin aina tietty kohde, eli vältimme varsinaista korttelinkiertoa.

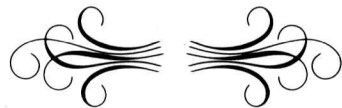
Pyöräni edelleenvarustelu oli mielesä, kun tilasin Saksasta Hondaani 24-

litran alumiinisen matkatankin. Pyörä komistui entisestään. Paha kyllä, en saanut bensahanaa millään pitäväksi. Sen tankin kanssa tein oikeastaan vain yhden reissun, nimittäin ensimmäisiin Posion kevätajoihin -80. Tätä ensimmäistä "Posiota" muistelen muuten vieläkin haikeudella. Porukkaakin oli sen verran vähän, että kaikki mahtuivat yhden nuotion ympärille. Oli se aikaa se! Ensimmäiset ennakoivan ajon kursit suoritin myös sinä keväänä.

Mieli tekee pitemmälle!

Talvella suunniteltiin kovasti seuraavaksi kesäksi Euroopanreissua. Se kariutui kohdaltani työpaikan vaihdosta johtuneeseen kesäloman menetykseen. Ja minä kun olin ollut varmin lähtijä! Siellä Euroopassa kahdeksassa eri valtiossa ja yli 7 000 km ajaneina kävivät sitten vain Markku, Titu ja Olli. Minua kyllä harmitti suunnattomasti. Jotain oli keksittävä tilanteen korjaamiseksi. Hondaan oli kertynyt kunnioitettavasti kilometrejä, ja aloin suunnitella vaihtoa, vaikka pidinkin Kooseiskaa parhaimpana omistamistani pyöristä. Vaan arvatkaapas rakkaat lukijat mikä se seuraava pyörä oli? Siitä joskus toiste enemmän.

kertoili
Kemijärven Jaska

PYHÄJÄRVI GRAND PRIX 26. - 28.5.1989

Säkylän leirintäalueella Säkylässä
Kokoontumisen järjestävät Euran Matka-
moottoripyöräilijät

Kokoontuminen leirintäalueella
tulo perjantai-iltana, ainakin mökkimajoittujat

Ohjelmassa Pyhjärven ympäriajo ruokailuineen
ja iltaohjelmaa.

Ajelun lähtö lauantaina kello 12.00
ruokailu Porin prikaatissa kello 15.00

ILMOITTAUTUMISET PERILLÄ

MAKSU TELTTAILIJAT mk 60,-/hlö
MÖKIT mk 80,-/hlö

Varatkaa mökit puhelimitse
puh.: 938-70568
938-702212 Anna-Liisa Käri

Yhteyshenkilö Vesa Vieno
puh.: työ 938-50501
koti 938-50190

TERVETULOA TERVETULOA TERVETULOA

PÖYTÄKIRJA MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

HALLITUKSEN KOKOUS

Aika Sunnuntai 15.1. klo 12.00–15.17

Paikka Pirkanmaan Matkamotoristien Peltola

Läsnä Veli-Matti Kaipainen puheenjohtaja
Timo Ylä-Mononen
Timo Hahtala
Taina Piispa
Guy Wikström
Hannu Impola
Maarit Seppälä
Erkki Ahola
Aki Oura
Jouni Valkeejärvi
Minna Ilvonen sihteeri

Käsitellyt asiat

1

Kokouksen avaus

Veli-Matti avasi tämänkertaisen kokouksen.

2

Laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokous todettiin laillisesti koolle kutsutuksi, kutsut ajoissa, ja päätösvaltaiseksi.

3

Esityslistan hyväksyminen

Veli-Matti esitti laatimansa asialistan, johon läsnäolijoiden toivomuksesta lisättiin muutama kohta. Näin aikaansaatu asialista hyväksyttiin kokouksen esityslistaksi.

4

Edellisen kokouksen pöytäkirja

Minna luki yleisölle edellisen kokouksen, marraskuu 1988, pöytäkirjan. Muutamia pykälää kommentoitiin ja hyväksyttiin ko. pöytäkirja sellaisenaan.

5

MP-89 Moottoripyöränäyttely

Näyttelyasiat ovat Timo H:n vastuulla Tampereelta käsin. Kaikki järjestelyt ovat kunnossa. Osasto rakennutetaan ulkopuolisella yhtiöllä. Osa osastosta retkihenkeen, osa Liikenneturvalle, palkinnoille ja kehotuotteille.

Hallitus keskusteli ja päätti yksityiskohdista.

Liittymislahjasta päätettiin seuraavasti: ne henkilöt, jotka liittyvät kerhoomme MP-89 näyttelyssä ja maksavat jäsenmaksunsa kerhon tilille 10.2. mennessä, saavat liittymislahjaksi uudenuutukaisen Motoristi-kansion; henkilötietolomake on täytettävä heti paikan päällä kontrollin vuoksi.

Erinäisten mielipiteiden jälkeen päätettiin pysyä vanhassa tutussa käytännössä sen suhteen, että ne kerholaiset, jotka edustavat kerhoamme osastolla yhtenäisissä kerhon college-puseroissa, saavat sen itselleen puoleen hintaan. Mikäli kuitenkin päädyttäisiin t-paitoihin, sen saisi ilmaiseksi itselleen.

6

Talviralli

Hannu Saari on hän, joka vastaa käytännön järjestelyistä. Taina on luvannut postittaa ajo-ohjeet ilmoittautuneille, jos vain kaikki olisivat ymmärtäneet osanottomaksun yhteydessä ilmoittaa osoitteensa. Hän hoitaa myös vakuutusmaksut. Polttopuut, alcometrit, telttakiilat ym. tarpeelliset apulaiset tulee muistaa mukaan. Hannu toimittaa tarrat.

Keskustelun lomassa todettiin, että järjestelyt ilmeisesti ovat hyvässä mallissa, joskaan hallituksen jäsenillä ei kellään ollut selvää kuvaa aivan ruohonjuuritason tapahtumista.

7

Muut kokoontumisajot

Jouni raportoi seuraavaa: Etappiajon ja Kirkkopyhän aikataulujärjestelyt ovat vauhdissa, K-18 pidetään 17.–18.6. ohjelman ollessa samanmoinen kuin viime vuonna paitsi, että Keuruun Moottorikerho järjestää discon, Endurot edelleen auki, Etelän Pystymettän järjestäjään Ilpo Meliniin on otettava yhteys.

Motoristin kevätpäivät järjestää tänä vuonna Turun Moottoripyöräilijät ry 6.–7.5. Lauantaina on Drive in Motoristikirkko ja sunnuntaina Moottoripyöräparaati.

8

Jäsenedut

MP-lehden jäsenalennuksesta on lähetetty jäsenkirje.

Motopost Oy myöntää kerholaisille 15 % alennusta kaikista normaalihintaisista tarvikkeista.

Kaikista jäseneduista julkaistaan informaatiota seuraavassa Motoristissa. Ehdotettiin jopa pysyväissivua aiheesta. Kerhon uudessa esitteessä on edut myös esillä samoin kuin kerhon uusi postilokero-osoitekin: PI 14, 00271 HELSINKI.

9

Kulukorvaussäännöstö

Jouni on laatinut ehdotuksen kerhon uudeksi varsinaiseksi kulukorvaussäännöksi. Tällä kerralla se kuitenkin jäi kotiin, seuraavalla kerralla Jouni sen esittää, tai hakee kotoaan ja esittää.

10

Liikennevakuutusmaksukorotus

Saimme taas vuodenvaihteessa oppia, että vakuutusmaksut ovat nousemista varten. Moottoripyöräilijöiden liikennevakuutusmaksut nousivat 20 %. Veli-Matti ja Maarit selvittelevät korotusperusteluiden taustaa ja mikäli aiheita on, laativat julkisen kysymyksen. Motoristissa julkaistaan liikennevakuutusyhdistyksen tiedote aiheesta eli kootut selitykset.

11

Lounais-suomalaisten matkamotoristien yhteistyökerhon kokous

Veli-Matti ja Timot olivat kuuntelemassa tammikuun alussa pidettyä Lounais-suomalaisten matkamotoristien yhteistyökerhojen kokousta. Asialla on 13 kerhoa. Tarkoituksena on perustaa ns. kerhojen kerho, johon kuuluisi sekä Suomen Moottoriliiton alaisia kerhoja että ei. SML:n edustavat kuitenkin tyrmäsivät ajatuksen. Kyuseessä on olisi keskustelufoorumi kerhojen välillä, ei siis mikään "liitto". Timo Y-M laatii raportin meidän tutustuttavaksemme tästä yhteistyön ja yhteydenpidon uudesta tuulesta.

12

Suomen Harrasteajoneuvoliiton (työnimi) kokous

Veli-Matti otti osaa työnimeltään Suomen Harrasteajoneuvoliiton valmistelemaan kokoukseen. Asialla tässä ovat Veteraanimoottoripyöräilijät ja -autoilijat sekä FHRA. Tarkoituksena heillä on perustaa katto-organisaatio mm. etuja ajamaan. Meneillään on sääntöjen kehittäminen.

Päätettiin lähettää edustaja jokaiseen kokoukseen ja seurata tätä alkavaa toimintaa. Liittymispäätös on vuosikokousasia.

13

Juhlajulkaisu

Kerhon juhla-julkaisuhan on projektipäällikkö Akin työmaata. Aki saa ilmeisesti apua Eero Mikkolalta, Reijo Relanderilta ja Aimo Turuselta. Aktiiviyö pääsee alkuun 1.2. kuva-arkiston selvittelyllä, julkaisustahan kaavailtiin kuvapainotteista historiikkaa. Kovakantinen, sidottu kirja ilmestyy elokuuksi. Seuraavaan kokoukseen saamme konkreettisesti tietoa aiheesta.

Juhlajulkaisun rahoituksesta syntyi erimielisyyksiä; vuosikokouksessa osoitettiin kerhon ylijäämän käyttö tähän tarkoitukseen mutta nyt haluttaisiinkin mainostaa juhlasivut. Asia jätettiin lisäpohdintaan kannatuksen mennessä tasan hallituksen varsinaisten jäsenten kesken ja liikevaihtoveron selvittämiseksi.

14

Jäsenmaksujen eräpäivä 1989

Vuoden 1989 jäsenmaksujen eräpäiväksi sovittiin perinteinen helmikuun 15.

15

Uudet kerhotuotteet

Hannu esitteli uusia kerhotuotteita. Ihasteltiin maanmainiota Motoristikansiota, hauskaa postikorttia sekä upean isoa julistetta. Päätettiin näiden hinnoiksi: kansio 25 mk, postikortti 2 mk ja juliste 10 mk. Tuotteet tulevat myyntiin MP-89 Moottoripyöränäyttelyn myötä.

16

Pöytäkirjat Motoristissa

Timo H halusi taas kommentoida pöytäkirjojen sisällöstä. Asiakirjoina ja informaationa ne ovat nykyisellään keskustelupöytäkirjojen tyyppisiä oivia. Todettiin yhteisesti jatkettavan samaan malliin kun Aki vielä kertoi, etteivät ne vie yhtään tilaa muilta jutuilta; on hyvin pieni kustannus nostaa tarvittaessa Motoristin sivumäärää.

17

Jäsenrekisterilista

Jäsenrekisteristä on jatkossa pyydettävä ajamaan koko rekisterin lista neljänä kappaleena. Myös varapuheenjohtajalle omansa.

Motopost'ille ajetaan vain nimi ja numero -lista.

18

Motoristi Touring Finlandia MK:lle

Motoristin postittamisesta Touring Finlandia MK:n hallituksen jäsenille on kuuleman mukaan sovittu vastaavasti kuin heidän lehden postittamisesta meidän hallituksen jäsenille. TFMK:n toimistoon Motoristi postitetaan aina. Jatkossa päätettiin ottaa ao. jäsenet postituslistalle.

19

Muut asiat

Kerhon nimiin tilattu MP-lehti osoitetaan kassanhoitajalle, joka uurastaa jäsenten lehtimaksujen parissa.

Hallituksen esittely tulee vihdoinkin huhtikuun Motoristiin. Tästä johtuen maaliskuun puoliväliin mennessä hallituksen jäsenet uurastavat itsensä esittelyn parissa ja laittavat valokuvankin mukaan.

Timo Y-M kertoi: Ennakoivan Ajon Kurssin (EAK) samoin kuin Ensi-apukurssin (EA-kurssi) ajankohdat varattu, lisäinfo myöhemmin.

20

Kulujen korvaus

Matkakuluja päätettiin korvata seuraavasti:

Veli-Matti	130 mk,	Hannu	130 mk,
Minna	130 mk,	Aki	130 mk,

Timo Y-M:lle päätettiin korvata ruoka ym. tarjoilusta 150 mk.

21

Seuraava kokous

Seuraava kokous päätettiin järjestää 12.3. Minna vastaa järjestelyistä ja koolle kutumisesta.

22

Kokouksen päättäminen

Ja niin puheenjohtaja päätti kokouksen klo 15.17.

Veli-Matti Kaipainen
puheenjohtaja

Minna Ilvonen
sihteeri

Vakuutusyhtiöiden tiedotuskeskus 2.12.1988

Sosiaali- ja terveysministeriö on vahvistanut lakisääteisen liikennevakuutuksen uudet vakuutusmaksut ensi vuoden alusta lukien. Tarkistus merkitsee 10,5 prosentin keskimääräistä korotusta vakuutusmaksuihin.

Yksityisten henkilöautojen liikennevakuutusmaksut nousevat keskimäärin 9 prosenttia ja pakettiautojen 13 prosenttia.

Ammattimaisten kuorma-autojen maksut nousevat keskimäärin 15 prosenttia ja yksityisten kuorma-autojen 14 prosenttia. Linja-autojen, taksien, moottoripyörien, mopojen ja moottorikelkkojen vakuutusmaksujen korotus on 20 prosenttia. Traktoreiden maksut nousevat 3 prosenttia.

Maksujen tarkistukset perustuvat tilastolliseen tutkimukseen, jossa on otettu huomioon kunkin ajoneuvoryhmän aiheuttamat vahingot ja niistä maksetut korvaukset.

– Yleistä kustannustason kehitystä suurempi liikennevakuutusmaksujen korotus johtuu ennen kaikkea liikenne-

turvallisuuden huonontumisesta. Liikennekuolemat ovat tänä vuonna lisääntyneet 11 prosenttia ja vammautuneiden lukumäärä 8 prosenttia, toteaa Liikennevakuutusyhdistyksen toimitusjohtaja *Pentti Ajo*.

Merkkitariffiin muutoksia

Vahinkotilaston perusteella laskee 74 ja nousee 81 henkilöauton, maksuluokka. Alennusten ja korotusten osuus autokannasta on lähes saman-
suuruinen.

Maksuluokka nousee mm. seuraavilla merkeillä: Citroen Visa, Ford Escort 1100–1300 (ennen vuotta 81) ja Taunus (ennen vuotta 83), Mitsubishi Pajero, Nissan 160J sekä Seat Ibiza ja Malaga.

Maksuluokka laskee mm. seuraavilla merkeillä: Nissan Micra, Range Rover, Saab 96. Talbot Horizon ja Volkswagenin "Kupla".

LIKENNEVAKUUTUS: MOOTTORIPYÖRÄT

	1984	1985	1986	1987
Veroton maksutulo 1 000 mk	25 422	28 274	28 504	33 579
Korvausmeno 1 000 mk	21 300	28 928	23 935	33 028
– josta henkilövahinkojen korvaukset 1 000 mk	18 603	25 868	20 618	29 540
Vahinkojen lukumäärä	1 219	1 222	1 184	1 191
Henkilövahinkojen lukumäärä	608	607	607	639

HUOM. Kun otetaan huomioon liikennevakuutuksen keskimääräinen hoitokuluosuus n. 20 %, niin moottoripyöräilijöiden liikennevakuutukset ovat olleet alijäämisiä viime vuosien aikana.

Eräitä vertailuja

- Moottoripyöräilijöillä henkilövahinkojen osuus korvauksista on 80 – 90 %, kun se henkilöautoilla on noin 50 %.
- Henkilövahinkotiheys on moottoripyörällä yli nelinkertainen verrattuna henkilöautoihin. Syynä on moottoripyörän suojaton rakenne.
- Joka toisessa moottoripyörävahingossa aiheutuu henkilövahinko ja ne ovat yleensä vakavia. Valtaosa moottoripyöräilijöiden liikennevakuutuksista maksetuista henkilövahingoista on sattunut pyöräilijöille itselleen. Henkilövahingoista noin puolet on kaatumisia tai ojaanajoja.
- Moottoripyöräilijä maksaa liikennevakuutusmaksua vuonna 1989 keskimäärin noin 1 500 mk, kun seisonta-ajan ja bonuksen vaikutus otetaan huomioon. Yksityisillä henkilöautoilla vastaava keskimääräinen maksu on noin 1 100 mk.
- Kuolemaan johtaneista moottoripyöräonnettomuuksista 3/4 ja kaikista moottoripyöräilijöiden onnettomuuksista 2/3 on moottoripyöräilijöiden itsensä aiheuttamia. Moottoripyöräilijät vastaavat vain aiheuttamistaan vahingoista.

- Vuoden 1988 ennakkotietojen mukaan moottoripyöräilijöiden liikennekuolemat ovat lisääntyneet. Syynä saattaa olla edelliseen vuoteen verrattuna huomattavasti paremmat kesän sääolot, mikä on lisännyt ajamista.
- Moottoripyöräilijöiden kuten muidenkin ajoneuvoryhmien maksut määrätään sen mukaan, kuinka paljon ryhmä on aiheuttanut liikennevahinkoja ja mitä ne ovat tulleet maksamaan. Liikennevakuutusmaksut määrätään niin, ettei vakuutusyhtiöille tule yli- eikä alijäämää. Maksut vahvistaa sosiaali- ja terveysministeriö.

LIKENNEVAKUUTUSYHDISTYS

LIKENNEVAKUUTUSMAKSUJEN MUUTOKSET (%)

	1.1.81	1.1.82	1.1.83	1.1.84	1.1.85	1.1.86	1.1.87	1.1.88	1.1.89
HENKILÖAUTOT									
– YKSITYINEN	8,4	11,8	13,9	12,6	7,4	6,0	16,8	16,0	9,4
– AMMATTIMAINEN	– 4,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	20,0	25,0	20,0
PAKETTIAUTOT									
– YKSITYINEN	– 5,0	0,1	20,0	25,0	3,3	1,4	12,4	23,1	12,7
KUORMA-AUTOT									
– YKSITYINEN	– 3,7	5,3	20,0	13,5	0,6	1,0	6,7	14,0	13,6
– AMMATTIMAINEN	– 4,0	7,5	20,0	24,8	7,8	1,6	4,4	10,3	14,8
LINJA-AUTOT	– 5,0	2,6	13,5	25,0	6,6	3,6	1,0	12,3	14,8
MOOTTORIPYÖRÄT	10,2	11,8	20,0	25,0	7,0	6,3	20,0	8,1	20,0
LIKENNEVAKUUTUS KESKIMÄÄRIN	5,0	10,0	15,3	15,8	7,2	5,5	13,9	15,1	10,5

LIIKENNEVAKUUTUSMAKSUT VUONNA 1989

(maksuihin sisältyy 16 % vakuutusmaksuvero)

Moottoripyörät

Moottoripyörien vakuutusmaksujen nousu on kaikilla alueilla 20 prosenttia.

Moottoripyörien liikennevakuutuksen vuosimaksu (bonus 0 %)

Sylinteri- tilavuus (cm ³)	Alue 1 (MO10)	Alue 3 (MO30)	Alue 5 (MO50)	Alue 7 (MO70)
Enintään 80	2925,-	2421,-	2084,-	2084,-
81 - 350	3937,-	3238,-	2782,-	2782,-
351 - 655	4949,-	4055,-	3480,-	3480,-
Yli 655	5961,-	4872,-	4178,-	4178,-

Yksityiset henkilöautot

Yksityisten henkilöautojen maksut nousevat 9,4 prosenttia siten, että korotus on 7,5 % alueella 1, 9,3 % alueella 3, 9,8 % alueella 5 ja 10,7 % alueella 7.

Vahinkotilaston perusteella on myös muutettu eräiden henkilöautomerkkien maksuluokkia. Maksuluokan muutos alentaa tai korottaa maksua alueen mukaisen korotuksen lisäksi.

Yksityiskäyttöisten henkilöautojen liikennevakuutuksen vuosimaksu (bonus 0 %)

Maksuluokka	Alue 1 (HY10)	Alue 3 (HY30)	Alue 5 (HY50)	Alue 7 (HY70)
12	1368,-	1313,-	1177,-	1040,-
14	1591,-	1513,-	1357,-	1194,-
16	1814,-	1713,-	1537,-	1348,-
18	2037,-	1913,-	1717,-	1502,-
20	2260,-	2113,-	1897,-	1656,-
22	2483,-	2313,-	2077,-	1810,-
24	2706,-	2513,-	2257,-	1964,-
26	2929,-	2713,-	2437,-	2118,-
28	3152,-	2913,-	2617,-	2272,-
30	3375,-	3113,-	2797,-	2426,-
32	3598,-	3313,-	2977,-	2580,-

PÖYTÄKIRJA MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

HALLITUKSEN KOKOUS

Aika 28.8.88 klo 12.00-14.00

Läsnä Urpo Vaahtera
Veli-Matti Kaipainen
Aki Oura
Guy Wikström
Jouni Valkeejärvi
Timo Ylä-Mononen

1. Urpo Vaahtera avasi kokouksen.
2. Todettiin kokous laillisesti kokoon kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.
3. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Urpo Vaahtera ja sihteeriksi Timo Ylä-Mononen.
4. Käsiteltiin edellisten kokousten pöytäkirjat 18.6.88 ja 6.8.88.
5. Kerhon puheenjohtaja Urpo Vaahtera luki toimintakertomuksen vuosilta 1987-88. Hyväksyttiin toimintakertomus esiteltäväksi vuosikokouksessa.
6. Yhteistyö SPR:n kanssa jatkuu. SPR on tehnyt oman ensiapukurssin moottoripyöräilijöille. Lisätietoja saa SPR:n piirien terveydenhoito-sihteeireiltä.
7. Kouvolan kaupungin nuorisotoimisto on tiedustellut kerhomme nykyisten toimihenkilöiden tietoja. Sihteeri toimittaa listan hallituksen jäsenistä.
8. Vuosi 1989 on MP 69:n 20:es toimintavuosi. Juhlavuoden kunniaksi valmistetaan juhlamatrikkeli MP 69 :stä, Aki Oura kerää työryhmän matrikkelin tekoon. Kesällä 1989 järjestetään myös juhlakokoontuminen, Pertti Saarenheimo kerää työryhmän rakentamaan kokoontumista. Oura ja Saarenheimo raportoivat asioiden edistymisestä hallitukselle.

9. Liikenneturvassa on valmistettu moottoripyöräilijöiden ja mopoilijoiden yhteistyöllä mopoosite. Oheista esitettä tilataan kerholle 1700 kpl ja jaetaan jäsenistölle. Esitettä voi tilata lisää Liikenneturvasta.
10. Seuraava NMR kokoontuminen on Suomessa. MP 89 toimii isäntänä, hallitus varasi kokoontumista varten 5000 mk. Vastuuhenkilönä toimii Guy Wikström.
11. Matkakuluja korvattiin Jouni Valkeejärvelle 35 mk ja Timo Ylä-Monoselle 50 mk.
12. Puheenjohtaja päätti kokouksen.
- Urpo Vaahtera
Puheenjohtaja
- Timo Ylä-Mononen
Sihteeri

UUTUUS! UUTUUS!

U
U
T
U
U
S

Motoristi Kansio 25,-

- säilöö kätevästi 2 vuoden lehdet
- sininen
- kerhologo
- varma kiinnitysmekanismi

*Tietysti Kerhokaupasta
soita tai kirjoita, Hanskille*

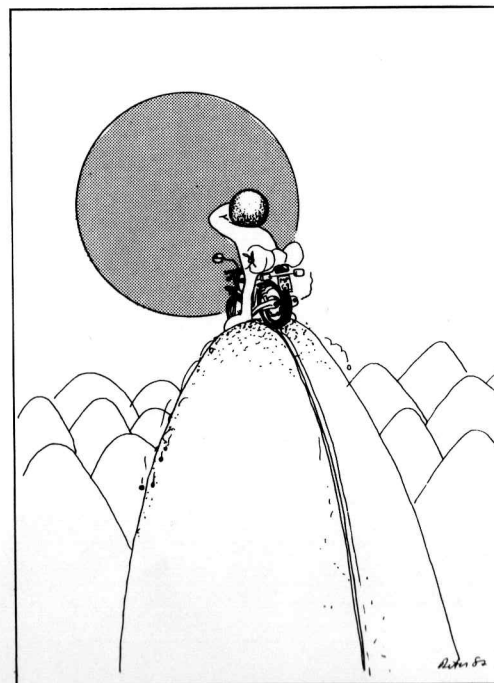
UUTUUS! UUTUUS!

U
U
T
U
U
S

UPEAT KERHOKORTIT ILMESTYNEET

Aihe alk., ála Retu, á 2 mk

Tilaa ja ilahduta

- ☆ ystävääsi
- ☆ rakkaintasi
- ☆ vaimoasi
- ☆ miestäsi
- ☆ anoppiasi
- ☆ kälyäsi
- ☆ kummiasi
- ☆ poikaasi
- ☆ tyttöäsi
- ☆ isääsi
- ☆ äitiäsi
- ☆ työnantajaasi
- ☆ alaistasi
- ☆ joulupukkia
- ☆ kerhotavaramyyjää
- ☆ hallituksen jäseniä
- ☆ manua
- ☆ ihan ketä tahansa

lämmöllä!

☆☆☆ Ja näitäkin saa Kerhokaupasta ☆☆☆

Soita tai kirjoita

Kerhotavaramyynti, Hanski